

[Dahlgaard.]

nok må anses for tvivlsomt, om man i 1975 vil nå op på et nybyggeri på 40.000 boliger, således som det er forudsat i boligforliget.

På tilsvarende måde går forslaget om statstilskud til visse miljøinvesteringer ud på, at der i de nærmeste 3 år kan ydes statstilskud på i alt 500 mill. kr. til bestående virksomheder, der stilles over for krav om investeringer til særlig krævende foranstaltninger som følge af stramningen i miljølovgivningen og dens administration. Der foreslås et tilskud på 30 pct. til sådanne miljøinvesteringer i 1975, og at tilskudsprocenten gradvis nedsættes og bortfalder i de følgende år. Derved håber vi på dels at fremskynde løsningen af vigtige miljøopgaver i virksomhederne, dels at forøge beskæftigelsen ved miljøinvesteringer netop i den kritiske periode for beskæftigelsen.

Endelig stiller vi forslag om ret vidtgående ændringer af loven om realkreditinstitutter. Formålet med forslaget er at skabe forudsætning for en bedre samordning mellem pengepolitik og kapitalmarked. Ikke mindst efter liberaliseringen af obligationshandelen over for andre lande er det vigtigt, at Danmark kan føre en fast pengepolitik.

Dernæst tager forslaget sigte på at stabilisere rytmen såvel i boligbyggeriet som i renteutviklingen på obligationsmarkedet. De seneste års stærke svingninger i boligbyggeriet og i renteniveauet er en tydelig demonstration af behovet for reformer. Med de nævnte formål for øje går forslaget ud på, at realkreditinstitutionerne på forhånd og ved salg af egne obligationer skal tilvejebringe de midler, der senere udlånes til realkreditinstitutternes kunder.

Endvidere går forslaget ud på, at der for nyt boligbyggeri skal gælde obligatorisk forhåndsbelåning i det omfang, byggeriets endelige finansiering agtes foretaget ved lån i realkreditinstitutterne.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de enkelte forslag, skal jeg afslutningsvis sige følgende:

Økonomisk politik er jo ikke blot økonomi, det er også politik. Uden politisk samordning vil det ikke være muligt at gennemføre en økonomisk samordning hverken på frivilligt eller ufrivilligt grundlag. Vi har faktisk i det radikale venstre den forventning, at der vil kunne skaffes flertal her i

folketinget for adskillige af de forslag, jeg her har redegjort for, men de finanspolitiske forudsætninger og forudsætningerne med hensyn til omkostningsudviklingen kan efter vor opfattelse kun tilvejebringes, hvis der kan skabes et mere afdramatiseret og samarbejdsvenligt klima her i folketinget. Vi opfordrer derfor regeringen til at tage initiativ til forhandlinger med partierne for at få afklaret de politiske muligheder for det fortsatte arbejde med den økonomiske politik.

Og hermed overlader jeg forslagene til folketingets velvillige behandling.

Formanden:

Eksemplarer af de nu fremsatte forslag vil blive omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til statsministeren af Ebba Strange, Poul Dam, Kristine Helberg, Morten Lange og Grete Westergaard:

„Hvilke initiativer forbereder regeringen på baggrund af kvindekommisionens nu afsluttede arbejde?“

(Forespørgsel nr. V. Anmeldt 25/10 74. Fremme af foresp. vedt. 30/10 74).

Ordføreren for forespørgerne (Ebba Strange) (SF):

Når SF har ønsket at rejse denne debat i folketinget i dag, er det, fordi vi nu har fået slutbetænkningen fra den af den daværende statsminister i 1965 nedsatte kommission vedrørende kvindernes stilling i samfundet. Betænkningen viser, at der endnu findes adskillige områder her i vort samfund, hvor kvinder ikke er ligestillet med mænd trods mange års ihærdigt lovgivningsarbejde og mange års arbejde fra aktive kvindeorganisationer.

Vi mener, det er i befolkningens interesse i dag at få svar fra statsministeren på de opfordringer, der ligger i betænkningen, om, hvilke initiativer regeringen har tænkt sig at iværksætte på denne baggrund.

Endvidere har debatten i dag aktualitet af to grunde. Den første er samfundets almindelige situation, og her vil jeg gerne pege på to punkter.

Det første er den katastrofale arbejdsløs-